

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

II. Meditatio: De odibilitate peccati venialis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

Deus se tibi accommodet circa vitæ statum, & non tu Deo? putas, te fore utilem Ecclesiæ Dei, & tu radicem omnis boni, voluntatem Dei, deseris. Putásne lusisse tecum Deum, dum te ad Religionem vocavit? putas quoque tibi collusurum Deum, & ad inconstantiam tuam mutaturum seriem prædestinationis suæ circa te? Nulli bene cecidit alea hæc: sta igitur in gradu tuo, & non corrues.

DIEI SECUNDÆ

MEDITATIO II.

De odibilitate peccati venialis.

Facit illius mentionem S. P. N. Hebd. 2. die 5. de tribus gradibus Humilitatis, dicens: tali illud odio haberi debere, *ut nullâ, vel humane quantæcunque felicitatis, vel propriæ mortis conditione propositâ, adducar unquam, ut culpam, licet venialem tantum, decernam admittere.*

ORATIO PRÆPARAT. &

PRÆLUD. I. ut supra

PRÆLUD. II. Pete à Deo gratiam, salutiferè penetrandi odibilitatem peccati venialis illudque vitandi.

Punct. I. Audi dicentem Deum, *Levit II.*

Sancti

Sancti estote, quia ego sanctus sum, & considera, quòd, sicut impossibile est, ut sanctitas Dei compatiatur ullam inordinationem, etiam levissimam, ita impossibile sit, ut in nobis Deus toleret approbativè ullam inordinationem venialiter peccaminosam. Si (quod fieri non potest) in Humanitate Christi, aut in Matre ejus, aut in aliquo ex Sanctis jam glorioso, vel unicum peccatum veniale comparèret, ita illud non toleraret, ut statim unio Hypostatica inter Humanitatem & personam Verbi dissolveretur, statimque Virgo MARIA, aut Sanctus ille gloriâ cælesti privaretur; ita est odibile coram Deo peccatum veniale, ut illud non sit admittendum, etiamsi ex admissione illius salus totius mundi sequeretur, & etiamsi omnes damnati in Sanctos converti deberent. Vide ergo, quanto odio illud habere, quantâ sollicitudine cavere debeas.

II. Audi Deum dicentem: *Si Pater ego sum, ubi est amor meus? Judica tu ipse, si quis filius ita diceret: reverâ diligo Patrem, sed tamen citra vulnera mortifera & mortem, quidquid ei molestiarum ac injuriarum inferre potero, faciam omnia sine respectu liberrimè. Quid putas? amarène Filius iste Patrem? Quid putas? an non cruentaretur cor paternum resolutione tam audaci Filij? essène Filius iste, & non potius sceleratus*

leratus lurco? Talis es & tu, Religiose, dum venialiter, plenè deliberatè, offendis, aut paratus es offendere Deum. Scis ex Apostolo, quòd peccato mortali rursus crucifigatur Christus: proinde per peccatum veniale quodammodo conspuitur, & injuriis afficitur. Istàne non movebunt? Silex es, si non movèris ad vitandū peccatum veniale.

III. Audi dicentem Deum, *Qui modica spernit, paulatim decidet*, Eccl. 19. Sicut per frequens stillicidium, & madefactionem tignorum domus, non statim corrui domus, sed disponitur, ut tandem corruat; & sicut morbi non faciunt quidem statim mori hominem, disponunt tamen, ut moriatur, ita peccata venialia non inferunt quidem mortem animæ & damnationem, disponunt tamen ad illam; partim, quia diminuunt fervorem charitatis, quo diminuto redditur homo minùs potens ad resistendum tentationibus; partim, quia impediunt gratias actuales, redduntque hominem indignum gratiis efficacibus ad resistendum tentationibus, & sic homo voluntate sua ruet in præceps. Et non fugies tanta pericula, ex peccatis venialibus oriri solita?

COLLOQUIUM: Idcòne, mi Deus, committam aliquid contra te, quia est leve? immo verò propter hoc ipsum non committam, quia est leve; sed vincam me faciliùs

ob

ob levitatem ipsam. Ero cum gratia tua in minimo fidelis, ut merear fidelis esse & in maximo. O! DEUS meus, aufer de corde meo omnes naves! O Sanguis Christi mei, ab omni etiam levissima macula abluere me! &c. In fine Pater, Ave, & Anima Christi, &c.

HORA CONSIDERATIONIS, Tempore pomeridiano, diei Secundæ.

De horrore peccatorum venialium.

Magnus Dei servus David, hac sibi propositâ quæstione: *Cur timebo in Die mala?* sic respondet: *Iniquitas calcanei mei circumdabit me.* Quid per istam calcanei iniquitatem intelligatur, per sententias interpretum non eo, sequorque sensum eorum, qui peccata venialia intelligunt, quæ ordinariè ab hominibus pulveris instar habentur, contemnantur, calcaneo teruntur: his igitur se circumdari timet Propheta, eadèmq; timenda sunt aliis Dei servis; facilè enim ab iis datur progressus ad mortalia. Hinc Sanctæ Theresiæ ostensus fuit à DEO locus in inferno, in quem incidisset, si quædam peccata venialia non vitasset, ut ipsamet scribit in vita sua, *cap. 32.* Modi autem comparandi sanctum timorem, horroremque horum peccatorum, possunt esse isti:

Primò,

Primò, elicere frequenter actum amoris Dei super omnia: qui actus non solum id habet, quòd, dum est supernaturalis, deleat peccata, tam venialia quàm mortalia; sed etiam continet virtualiter horrorem, detestationemque omnis peccati venialis; nam hoc ipso quia est super omnia, est etiam supra illud bonum, quod quærit, qui venialiter peccat: *nemo enim intendens ad malum operatur.* Occasiones autem eliciendi actum amoris divini, ô quot habet Religiosus per diem! quis illum prohibet, singulis horis ad pulsus horologii, simul cum salutatione Angelica, actum amoris Dei elicere, verbis vel sola mente? In singulis deinde conscientiaë examinibus, Sacri auditionibus vel celebrationibus, orationibus vocalibus, & temporibus, quibus nulla alia urget occupatio, &c. ô quantæ dantur opportunitates eliciendi actum hunc, & dignissimum, & utilissimum!

Secundò: In singulis præparationibus ad Confessionem Sacramentalem, & in quotidianis Examinibus, vel etiam Meditationibus, obfirmare animum contra peccatum veniale, per protestationem, resolutionemque, resolutioni S. Anselmi per similem, in hunc modum: *Domine! si ex una parte reclusas inferni fauces, ex altera parte peccatum veniale, scienter & plenè deliberatè committendum,*

dum, præ oculis haberem, mallem in infernum ruere, quam scienter, & plenè deliberatè, venialiter peccare. Et hæc resolutio non est meri affectûs, & per modum alicujus piæ supererogationis, qualis fuit illa S. Augustini, ut scribit Ribadeneira in vita ejus: *Domine, valde exultat anima mea, quòd tu sis Deus; verùm si per impossibile fieri posset, ut Augustinus esset Deus, & tu Augustinus, omnino vellem esse Augustinus, ut tu esses Deus.* Non est, inquam, resolutio contra peccatum veniale supererogatoria & meri affectûs, sed est æquitatis & omnimodi debiti, comparando cum eo merè pœnam infernalem, tum quia peccatum veniale est difforme naturæ intellectuali, & est offensa Dei; pœna autem, ut pœna, non est offensa Dei, nec est difformis, sed conformis; tum quia peccatum veniale interdum solâ materiæ quantitate, vel qualitate differt à mortali peccato, proindèque affinitatem habet cum illo veluti intrinsecam; nullam autem ejusmodi affinitatem, etiam cum peccato veniali, habet pœna, ut pœna.

Eadem resolutio ita inhæserat cordi aliquorum Dei servorum, ut cum auxilio Dei obstrinxerint se voto speciali, ad non committendum unquam peccatum veniale, scienter & plenè deliberatè. Bibliotheca Scriptorum Societatis nostræ perhibet de
Patre

Patre Ludovico de Ponte, quòd is viginti
ante mortem annis votum hoc nuncupave-
rit, & feliciter Deo adjuvante impleverit,
sanctè mortuus 1624. 17. Febr. Corpus il-
lius, in quo Angelica habitavit anima, post
mortem Angeli stipare visi. Ibidem refer-
tur de P. Jacobo Alvarez de Paz, cujus Asce-
tica scripta præ oculis habemus, utinam &
præ animis! Eum 26. ante mortem annis,
simili voto non committendi plerè scienter
ullum peccatum veniale, obstrictum, obli-
gationi huic cum divina ope satisfecisse;
unde non immeritò eundem, die quodam ce-
lebrantem, Christus Dominus amplexari vi-
sus, corpusque ejus incorruptum post mor-
tem mansit, & ex eo liquor balsamo non
absimilis promanat, attestans, eum fuisse
bonum odorem Christi. Non possum &
tertij non meminisse, cujus præclaram men-
tionem, non tam ad imitandum, quàm ad
confundendos tepidos, ferventioribus au-
tem admovendum calcar, facit P. Eusebius
Nierembergicus *Vita Divinae cap. 31.* Fuit is
P. Jacobus de Saura, qui divino amore sau-
cius Votum (quod mox referam) conce-
pit, cùmque illud cordi suo impressum
optaret, ex speciali instinctu Dei pectus sibi
ipsi à superiore cordis parte aperuit, pro-
prioque sanguine votum scripsit, & nomine
subscripto firmavit: vulnus illud adeò altè
in

in corpus descenderat, ut cor ipsum penetrâsse videretur, prout post mortem relicta inibi cicatrix testabatur. Votum hoc tale fuit: *Amore Sanctissimæ Trinitatis, IESU, MARIÆ, & Sanctorum omnium, voveo, quòd ad maximam perfectionem velim conniti: nôsti, mi Deus! desiderium meum, & quomodo moriar præ amore, quem habeo, tibi purissimo cum affectu serviendi. O Deus meus, & amor meus! suscipe me in servum tuum, & meam mihi negligentiam benignus remitte. Voveo item, quòd niti velim ad Angelicam puritatem; quòd ad rem nullam afficiar, nisi ad te, & propter te; neque aliud amabo, nisi te Deum meum; quòd in rebus omnibus, ubi peccatum non cernitur, obtemperabo superioribus meis, omnémque illorum voluntatem affectu, & perfectione, quâ potero, exequar; quòd, quidquid faciam, dicam, cogitabo, desiderabo, id omne futurum sit amore Sanctissimæ Trinitatis, & Domini mei Iesu, ac Dominae meæ Mariæ, S. Iosephi, S. Patris mei Ignatii, & Curiae cœlestis Universe; quòd regulas meas servabo, neque deliberatè peccatum etiam minimum, aut imperfectionem ullam committam; quòd cum gratia Dei mei conabor esse in continuo actu, exercitiòque amoris, conformitatis, resignationis, & desiderii, eidem Deo meo placendi, & quòd omni loco, ac tempore, in Dei præsentia ambulare studebo.*

Votum hoc non ideo adduco, ut ejus nuncupa-

cupationem cuiquam persuadeam; nuncupare enim illud sine speciali Dei instinctu, & consilio Patris Spiritualis, periculosum est, & si violetur, constituit specialem malitiam, intra sphaeram tamen peccati venialis, si venialiter peccetur: sed ideo adduco, ut saltem per firma proposita religiosus obfirmet animum ad non peccandum venialiter. Non video praeterea periculum in hoc, si religiosus hinc & nunc, ad non peccandum venialiter, obliget se voto, duraturo solum pro una vice, e. g. si hinc & nunc per quadrantem voveat, se non admissurum distractionem plenè voluntariam in meditatione, & sic de aliis: sic enim paulatim disponet animam suam ad uberiores Spiritus Sancti gratiam; non patietur namque Deus se vinci liberalitate à creatura, votaque hanc particularia promovebit ad universale votum non peccandi venialiter: quod, quid est aliud, quàm inchoatio vitae coelestis, & quaedam confirmatio in gratia. O vita Sancta! utinam ita detur vivere, & placere dignissimo Deo!

DIEI